

Н. Станевъ

Нова България Защита на съединението.

Първата общонародна радостъ. — По телеграфа, по пощата съ барзоконци, веднага било известно и обадено по всички български общини отъ Видинъ до Варна и отъ Дунава до Осогово, до Рила и Родопъ, че южна България се присъединява къмъ северна. Дветѣ държавици ставатъ едно княжество, наречено България. Народътъ самъ си го е направилъ, никой не го е подбутвалъ за това. Щомъ се разчуло за съединението, селяни и граждани напуснали работата си, всички се затекли къмъ църквитѣ, чиито камбани силно и радостно звънѣли. Учителитѣ разпуснали ученицитѣ и казали:

— Млади българи, преди седемъ години България бѣше освободена съ много и тежки жъртви. Българитѣ очакваха да бждатъ оставени свободни да си наредятъ една нова държава по своитѣ обичаи и нрави. Но чужденцитѣ не се съгласиха. Въ Берлинъ се събра съборъ отъ министри и дипломати, които равкжсаха България на две. Българскиятъ народъ тогава не се съгласи, но чужденцитѣ не го послушаха. Седемъ години българитѣ търпѣха неправдата. Сега тѣ сами поправятъ грѣшката. Слушайте, църковната камбана звѣни. Народътъ въ цѣла България се събира въ църквата да поблагодари на Бога за сполуката. Да живѣе съединена Бъл-